

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 153/06
09.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", radi poništaja odluke o prestanku radnog odnosa, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. I br. 2418/03 od 29.12.2004. godine, u sednici održanoj 09.2.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. I br. 2418/03 od 29.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Drugog opštinskog suda u Beogradu P. 1. br. 175/03 od 14.10.2003. godine, odbijen je, kao neosnovan, tužbeni zahtev za poništaj rešenja tuženog pod br. 1701/01 od 15.4.2003. godine kojim je utvrđeno da je tužiocu prestao radni odnos kod tuženog sa danom 02.4.2003. godine, kao i zahtev za naknadu troškova spora za iznos od 15.000,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž. I br. 2418/03 od 29.12.2004. godine, preinačena je presuda prvostepenog suda tako što je usvojen tužbeni zahtev, poništeno rešenje tuženog pod br. 1701/01 od 15.4.2003. godine, a tuženi obavezan da tužiocu naknadi troškove spora u iznosu od 15.000,00 dinara.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl. 386. saveznog ZPP, koji se primenjuje na osnovu čl. 491. st. 4. republičkog ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), Vrhovni sud Srbije je našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP, na koju Vrhovni sud Srbije pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužiocu je rešenjem tuženog br. 10/65-1 od 15.3.2001. godine odobreno odsustvo bez naknade počev od 15.3.2001. godine do isteka mandata poslanika u Skupštini SRJ. Tužilac je bio poslanik u Saveznoj skupštini sve do __. godine, on se u daljem roku od 30 dana od dana prestanka mandata nije vratio na rad kod tuženog, a posle isteka mandata tužiocu je rešenjem Administrativnog odbora Skupštine Srbija i Crna Gora priznato pravo na platu po prestanku funkcija saveznog poslanika u trajanju od godinu dana sve do __.2004. godine. Pobijanim rešenjem tuženog od __.2003. godine, tužiocu je prestao radni odnos kod tuženog sa __. godine, zato što se nije vratio na rad u roku od 30 dana od dana prestanka mandata saveznog poslanika

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je drugostepeni sud usvojio tužbeni zahtev za poništaj odluke o prestanku radnog odnosa, uz razloge koje prihvata i Vrhovni sud Srbije, pa nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Tužilac je ostvario pravo na mirovanje radnog odnosa __.2001. godine, za vreme važenja Zakona o radnim odnosima ("Službeni glasnik RS", br. 70/01), kojim je u čl. 108. st. 1. tač. 10. propisano da zaposlenom prestaje radni odnos nezavisno od njegove volje otkazom ugovora o radu od strane poslodavca ako se lice izabrano na državnu ili drugu funkciju ne vrati na rad u roku od 30 dana po proteku vremena za koje ostvaruje pravo na platu u skladu sa posebnim propisima. Odredbom čl. 21. do 26. Zakona o platama i naknadama saveznih poslanika u Saveznoj skupštini i o plata saveznih funkcionera koje bira i razrešava Skupština ("Službeni list SRJ", br. 40/92), kao i odredbom čl. 19. st. 3. Zakona za sprovođenje Ustavne povelje državne zajednice Srbija i Crna Gora, tužiocu je kao saveznom poslaniku kome je prestao mandat konstituisanjem institucija državne zajednice Srbija i Crna Gora, priznato pravo na platu do ispunjavanja uslova za penziju ili rešavanjem njegovog radno-pravnog statusa, a najduže godinu dana od dana prestanka mandata, odnosno funkcije. To znači, da rok od 30 dana, prema navedenom posebnom propisu počinje da teče po proteku vremenu u kome tužilac ostvaruje pravo na platu, a ne od dana prestanka njegovog mandata.

Rešenjem od 18.4.2003. godine tužiocu je utvrđeno pravo na platu po prestanku mandata sve do 31.3.2004. godine. U vreme donošenja pobijanog rešenja o prestanku radnog odnosa tužioca kod tuženog sa __. godine, nije protekao zakonski rok od 30 dana jer se ovaj rok računa od protoka vremena u kome tužilac ostvaruje pravo na platu. Zato je pravilna ocena drugostepenog suda da je nezakonito rešenje o prestanku radnog odnosa, iz razloga

što se tužilac nije vratio na rad u roku od 30 dana od dana prestanka mandata.

Bez uticaja je revizijski navod da tuženi u vreme donošenja pobijanog rešenja o prestanku radnog odnosa nije znao da će tužilac ostvarivati pravo na zaradu po prestanku funkcije, jer je ovo pravo za lica izabrana na državne ili druge javne funkcije zakonom propisano.

Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u izreci, na osnovu čl. 393. ZPP.

Predsednik veća - sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj sudske pisarnice

Mirjana Vojvodić

vs